Warning sign

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Senyal d'alerta

Colplay

-

A rush of blood to the head

Lletra original

A warning signI missed the good part then I realisedI started looking and the bubble burstI started looking for excusesCome on inI've got to tell you what a state I'm inI've got to tell you in my loudest tonesThat I started looking for a warning signWhen the truth isI miss youYeah the truth isThat I miss you so.A warning signYou came back to haunt me and I realisedThat you were an island and I passed you byWhen you were an island to discoverCome on inI've got to tell you what a state I'm inI've got to tell you in my loudest tonesThat I started looking for a warning signWhen the truth isI miss youYeah the truth isThat I miss you soAnd I'm tiredI should not have let you goSo I crawl back into your open armsYes I crawl back into your open armsAnd I crawl back into your open armsYes I crawl back into your open arms

Lletra traduïda

UNA SENAL DE AVISOME PERDI DE LO BUENO Y LUEGO ME DI CUENTACOMENZÉ A BUSCAR Y SE REVIENTA LA BURBUJACOMENZE A BUSCAR PRETEXTOSVEN , ENTRATENGO QUE DECIRTE EN EL ESTADO QUE ME ENCUENTROTENGO QUE DECIRTE A GRITOSQUE COMENZE A BUSCAR UNA SEÑAL DE AVISOCUANDO LA VERDAD ES...TE EXTRANOSI, LA VERDAD ES...QUE TE EXTRANO , TANTO....UNA SENAL DE AVISOREGRESASTE PARA EMBRUJARME Y ME DI CUENTAQUE ERAS UNA ISLA Y TE PASÉ POR ALTOTU ERAS UNA ISLA POR DESCUBRIRVEN, ENTRATENGO QUE DECIRTE EN QUE ESTADO ME ENCUENTROTENGO QUE DECIRTE A GRITOSQUE COMENZE A BUSCAR POR UNA SEÑAL DE AVISOY LA VERDAD ES TE EXTRANO..SI LA VERDAD ESTE EXTRANO TANTO...Y ESTOY CANSADONUNCA DEBI DEJAR QUE TE FUERASASI QUE REGRESO ARRASTRANDOME A TUS BRAZOS ABIERTOSSI, REGRESO ARRASTRANDOME A TUS BRAZOS ABIERTOSY REGRESO ARRASTRANDOME A TUS BRAZOS ABIERTOS

vers una nostàlgia reactiva.

Ens trobem amb la descripció d'algú que, tancat en ell mateix, s'ha deixat perdre una relació, una bona amistat, i ara la troba a faltar, l'ha deixat perdre.La nostàlgia pot tenir dos efectes: l'enclaustrament i l'etern retorn a un record que no va enlloc, o bé ens reactiva i ens fa lluitar per a reviure, encara que sigui d'una altra manera, aquella felicitat.En la nostra relació amb Déu passa igual. Podem deixar l'experiència de Déu en una estanteria i seguir en la nostra bombolla, o arriscar-nos a cridar que tenim necessitat de buscar-lo perquè "de què serveix a l'home guanyar tot el món si perd la seva ànima?" (Mc 8, 36).

Carta d'alerta, desperta! (Sant Francesc Xavier)

Aquí tens la carta d'algú que va captar aquest missatge i t'envia ara un nou senyal d'avís:"... moltes vegades tinc el desig d'anar per les universitats d'Europa, i cridar amb totes les meves forces, com si hagués perdut el judici, als estudiants que tenen més erudicció que no pas generositat: Quanta gent es perd per culpa de la vostra negligència! Seríeu molt més feliços amb els vostres talents si, en lloc de pensar en la vostra ambició i carrera personal, us dediquessiu a lliurar la vostra vida pels altres"(Carta de Sant Francesc Xavier del 15 de Gener de 1544, des de Cochin, India)